

“RONGAREN”

Et informasjonsblad for Brødrene Risa A/S nr.3, september 1996 årgang 1.

Det er allerede blitt september, og hele 4 måneder er gått siden siste “Rongaren”. I mellomtiden har det skjedd en hel del. Vi har blant annet gjennomført en forhåpenlig vellykket ferie med det som hører med til sommerens gleder, slik som sol, bading, myggstikk, god mat og drikke, pøsregn, utedans, turer i skog og mark, o.s.v. De fleste har gjennomført 3 uker, mens noen har hatt litt mindre ferie, slik at f. eks. blandeverket fikk tilføring av ny sand.

Vår nye “sommeruniform”, joggedressen, rapporteres også å være en stor suksess på campingplasser i både inn og utland.

EGENMELDING VED FRAVÆR

For å holde skikkelig styr på alle statistikker osv. som myndighetene forlanger, må vi begynne å bruke skjema for egenmelding ved fravær.

Beskjed må gis til kontoret ved arbeidshagens start og skjema for egenmelding leveres samtidig med neste innlevering av timelistene. (Skjema ligger på kontoret i kopieringsrommet).

Det er bare de som følger denne rutine som kan regne med å få lønn ved sykefravær.

Ved sykemelding vil vi ha inn sykepengeattest så snart som mulig.

Reidun Jåstad

NYE MEDARBEIDERE

Arbeidsstokken vokser stadig og siden sist har disse begynt hos oss:

Kai Gåsland, knuseverk Moi/dumper

Ove Johnny Lode, anleggsarbeider/maskinkjører

Sven Harbo, anleggsarbeider

Evert Haugom, oppmåler

Jørgen Skjæveland, anleggsarbeider

Odd Magne Lode, anleggsarbeider

Dessuten har Jostein Skogland sluttet hos oss i denne perioden.

JAKTSENTERET

Jaktsenteret i Gjesdal er nå ferdigstilt. Brødrene Risa A/S er en av sponsorene til dette senteret. Senteret ligger ved E 18, ca 3 km sør for Ålgård. Det inneholder selskapslokaler, samt to skytebaner for leirduer. Skulle noen være interessert i å benytte jaktsenteret, kan de ta kontakt med Bjarne. Han vil da ordne med å avtale en gunstig pris. Dersom noen har lyst å drive skytetrening med hagle, så foregår slik skyting hver mandag og tirsdag. Da får man og hjelp av instruktør.

Kanskje man etter en tid kunne arrangert et bedriftsmesterskap i denne sporten, som også er OL-gren. Som selskapslokale må jaktsenteret være midt i blinken. Det ligger helt usjenert til i skogen. De fleste av oss har jo vært der en gang, og sett hvordan det ser ut. God uteplass for grilling, fint oppholdsrom med peis og sittegrupper, god danseplass, og et stødig langbord for servering av mat og drikke. Alt omkranset av jakttrofeer fra inn og utland, som gjør at senteret bærer navnet sitt med rette.

SOGA OM DÅ HOVDING BJARNE TOK SINE MENN MED TIL GJESDAL I ETEGILDE.

Av skalden Arild

Det var på våren i året 1996. Bjarnes menn hadde stridd hardt i lang tid. Difor meinte Bjarnes ektemake, Liv, at det var på tide med eit etegilde for alle mennene. Ho sende bod til alle om å ta med seg ektemaken sin og reisa til Gjesdal. Der var det nett bygd ein samlingsstad for veidemenn og fangstfolk. Reisa skulle foregå i langbilar med plass til 40-50 folk i kvar av dei. Det blei brukt to langbilar for å få plass til alle. Veidesenteret låg fagert til i skogen. Det var eit langhus med stor stove og eldstad. Huset var oppsett i grovt tømmer, som var hogge på staden. Fleire grisar var slegne i hel for å metta dei kjøtsvoltne stridsmennene. Grisane vart skorne opp i stykkjer og steikte ute over ein glohaug. Det smaka fortrefteleg og folk åt så grisafettet rant rant nedover haka og utover skjortebrystet. Framfor ei dør i ein smal gang vart det fort lang kø av folk. Det var her dei delte ut mjød. Det var god mjød. Ikkje av den sterkaste sorten, men likavel sterk nok til at nokre av mennene opparbeida seg stor styrke og stort mot. Dette viste dei ved å rista kvarandre i skjorta. Hovding Bjarne stengde då mjødcranane. og fekk snakt karane litt til rettes, og sjolv om nokre ymta om at dei ikkje ville strida for Bjarne meir, så fortsatte gildet ut over kvelden. Det var tri spelemenn som spela og song, og dansen gjekk kring peiselden. Då dei tok ein pause vart det gjort stas på ein av småhovdingane, Gunnar frå Tananger. Han hadde etterkvart nådd den respektable alder av 40 år. Han fekk blommar av Liv. Gunnar takka for gåva i vakre ordelag.

Gildet heldt fram ut over natta med song og dans og godt drøs. Gravaren Terje fortalde nokre skrøner, og smeden Håkon den drøsne gjekk rundt og tala med folk om mangt og samt. Ved to-tida slutta festen og langbilane køyrde folk heim kvar til sitt.

Fleire lurte nok på om dei hadde kome til Valhall da dei vakna neste dag med skallebank og dårleg ande, men til alt hell så var alle klar til ny strid på måndagen. Dette tykte blant anna Skraparen Oddvar var svært gledeleg.

ØKONOMI

Regnskapet pr. 30.04.96 ga et resultat tilnærma lik 0, men vi mener at resultatet pr. 30.08.96 vil vise et godt positivt tall på nederste linje.

ENDRING I MASKINPARKEN

Brukt hjullaster, Volvo 120B.   Fører: Tom Skjæveland
Ny Kobelco SK 60.   Fører: Johnny Reiestad
Nytt syklonanlegg for uttak av
finstoff i vaskeanlegg, grustak
Skretting.   Operatør: Kåre Bø

RUNDE ÅR

Vi gratulerer Gunnar Rege med 40 år 14.6. og Odd Magne Fosse med 30 år 28.8.

NYTT ANBUD PÅ I.V.A.R.-GRØFT

Fredag var det ny anbudsåpning på I.V.A.R. - grøfta. Det var fire som hadde gitt inn anbud, men desverre så nådde vi ikke til topps denne gang. Laveste tilbud kom fra Tore Eide A/S med 27.mill., deretter T.Stangeland A/S med 29 mill., så kom Brødrene Risa A/S med 31 mill., og tilslutt Selmer A/S med 41 mill. Oppdragsgiver skal nå ha ca en måned på seg for å se gjennom tilbudene og kontrollregne for å finne eventuelle feil. Men det skal nok noe til at oppdraget blir gitt til oss, når vi kun var på 3. plass.

ULYKKER-RAMMER DET MEG ?

Det skjer til stadighet trafikkulykker. Vi leser om det i avisen nesten dagstøtt. Da er det ikke fritt for at vi som kjører 50 - 60.000. km i året, tenker på om dette kan skje med oss. Selvefølgelig kan det det, men vi tror i det lengste at det bare hender andre. I vårt stille sinn tenker vi på hva vi skal gjøre dersom en situasjon oppstår. Som kjent oppstod en slik situasjon for undertegnede i juni. På vei hjem i Ove sin bil, og med Ove og sønnen Oddbjørn som passasjer, frontkolliderte vi med en personbil på Re. Bilen kom over i vår kjørebane. Farten var ca 60 km/t på hver av oss, og vi kom da mot hverandre i 120 km/t. I den farten ruller bilene mot hverandre, 33 meter pr. sekund. Man får såvidt tråkket på bremsepedalen, og svingt bilen hardt mot høyre før det smeller. På høyre side var det autovern, og det stod støtt i bakken. Dermed hadde en ulykke hendt meg. Kun tilfeldigheter gjorde at jeg var der akkurat der og da. Man handler instinktivt. Forstår at dette er alvorlig. Grabber mobiltelefonen, og slår 113. Bildeler ligger strødd på vegen, og en person sitter sammensunken over rattet. Operatøren på 113 ber meg gå ut for å få en oversikt over personskaden. Da er det at andre som er kommet til sier at det er fire barn i bilen. " Send alt dere har tilgjengelig pluss brannvesenet med redningsutstyr," og før samtalen var slutt hørte

vi sirener i Bryne. Alle kom raskt på plass og startet redningsarbeidet. Lege, Røde Kors, brannvesen, politi, luftambulansen og selvfølgelig journalister fra radio og aviser. Etter at alle var brakt til sykehus, og en foreløpig politiforklaring og alkotest var gitt kunne vi dra hjem. Fikk skyss av en nabo, som kom like bak oss under ulykken. Etterhvert som vi nærmet oss hjemover kom reaksjonen på det man hadde vært igjennom. Heldigvis kunne man snakke ut med de hjemme. Jeg fikk også snakket med helsepersonell både samme kvelden og hos bedriftslegen dagen etter.

Det værste med det hele var at man ikke visste hvordan det stod til med hverken føreren eller de 4 barna som var involvert. Man måtte gå til sengs uten å vite om hvordan det hadde gått med dem. Klokka ble mye før man sovnet, og hva ville morgenlokalen bringe for nyheter? For sjåføren og et av barna var tilstanden kritisk, ga nyhetene beskjed om. De andre barna hadde kun overnattet på sykehuset for observasjon, og kunne sendes hjem dagen etter ulykken. Disse tre var søsken, mens den fjerde var en kamerat til den eldste av dem.

Etter to dager fant jeg ut hvem de involverte var, og etter å ha snakket med moren dro jeg hjem til dem. Den minste, på 5 år hadde brukket foten, og forruten noen skrubbsår så var de helt OK. Fra Åkermann hadde Bjarne fått noen gravemaskinmodeller som jeg overrakte. De gjorde stor lykke. Jeg var også på besøk hos den av barna som lå på sykehus. Han hadde pådratt seg brudd i ansiktsbeinet og var operert for dette. Etter en drøy uke var også han på gaten igjen. Sjåføren var det verre med, men han kom seg stadig han også, og han er nå utskrevet fra sykehuset, men har ennå en stund igjen før han er fullt restituert.

Tross alt. Når først ulykken var ute, så gikk det som vi sier av, i ligaste lagjet for alle som var involvert. Jeg har flere ganger fått spørsmål fra venner og kjente om jeg er blitt mer nervøs når jeg kjører, etter ulykken. Det har jeg vel i grunnen ikke, i og med at jeg ikke kunne lastes for noe, men pulsen øker nok noe dersom noen motgående kommer litt for nær den gule stripen.

Arild Gausland

NYE ANLEGG

Anleggsleder	Anl. nr	Prosjekt	Oppdragsgiver
Bjelland	1061	Tomter Skårli	Hetlandhus/Block Watne
	1062	Terrassehus Skårli	A/S Betong
Kvia	2047	Vei Sirevåg	Hå Kommune
	2051	3 Boliger Varhaug	Vikevåg Jæren
	2052	Herigstadveien	Time Kommune
	2053	Skjeraberget	Hetlandhus/Block Watne
Vatland	6020	Boligfelt Breivik Hommersåk	Fjogstad A/S

Anlegg som kommer, men som foreløpig ikke er tildelt anleggsnr.

	Boligprosjekt - Lundehaugen	SI-Bygg A/S
	Boligfelt Kleppe	Jens G.Sørensen
	Boligfelt Madlalia	Block Watne
	Boligfelt Tananger Vest	Block Watne
	Boligblokk Åsedalen 2.bygetrinn	Block Watne

Vi jobber for tiden også med flere prosjekter som vi venter avklaring på i løpet av de nærmeste ukene.

10 september 1996

Knut T.